

Petr Hájek: Myš, která řve: Babiš náhle v první linii. Karneval pokrytectví Západu opět vesele vybuchl. Kdopak by se chromé kachny bál? Katalánci či Žluté vesty by Lukašenka brali. Volby v USA: To bude vzor demokracie!

- CZ24 News | 21. srpna 2020

Petr Hájek míní, že Babiš se zamíchal do běloruských vnitřních záležitostí čistě z vypočítavosti a už se těší, jak bude premiér „tvrdě kritizovat“ prezidentské volby v Americe a volat po sankcích EU proti Washingtonu

Havlistická Kavárna vyjekla nadšením: Babiš se pustil do Běloruska! Nikdo ho nenutil. Sám od sebe zahájil společně s Poláky „unijní útok“ na Lukašenka. Právě tak by to udělal Havel!, volají naše od moci (Babišem) odstřižené „bažiny“ ovládající všechna hlavní média. Druhá strana, mediálně (nikoli volebně) mlčící většina – tedy ta, na kterou Andrej Babiš sází především – trochu zkoprněla. Pokud si toho vůbec všimla, tedy pokud o prázdninách a dovolených pouští televizi a rozhlas.

Asi spíš jo, je přece jen potřeba sledovat zprávy o koronavirovém běsnění. Otevírání a zavírání různých hranic, výhrůžky rouškami již od září, a především nadávky Trumpovi, jak „pandémii“ nezvládá (protože ČT a spol. vedou u nás jako vždy rozhodující část předvolební americké kampaně), je běžný veřejnoprávní flašinet. Proto pokus o běloruský Majdan vyplňuje jen většinu zbývajících malých mezer, které aktuální vývoj představení Covid-19 ponechává.

V první linii

Na první pohled je záhada, proč Andrej Babiš vystartoval, aby se jako jeden z prvních začal nehorázně vměšovat do vnitřních záležitostí země, v níž podle osvědčených receptů spustili „zapadníky“ pokus o Majdan ukrajinského typu. Vždyť Bělorusko s námi ani nesousedí, nemáme vůči němu žádné hospodářské nároky, nikdy se vůči nám – až do této chvíle – kriticky nevymezovalo. Ale nedosti na tom, že český premiér začal kritizovat výsledky tamních prezidentských voleb: Ostatně – co ví o jejich údajné neregulérnosti? Operují tam snad naše tajné služby, jak naznačil prezident Lukašenko? Nebo opravdu připravovaly tamní Majdan rovněž námi financované „neziskovky“, jak se vzápětí podřekl ministr zahraničí Poche-Petríček?

Asi ANO. Musí vědět víc, než všichni. Proč by jinak začal vyzývat hned Brusel, aby proti této zemi zavedl sankce? A proč by také tak hlasitě varoval před Ruskem, aby prý nezvolilo (na Lukašenkovu případnou žádost) podobné „řešení“, jako Sovětský svaz v roce 1968 u nás? Dokonce se nechal slyšet, že EU musí dát Putinovi rázné najevo, že se do běloruské povolební krize nemá míchat – což na rozdíl od Babiše, pískající myšky, prezident největší země světa nečiní. Ač by mohl, protože Rusko a Bělorusko jsou historicky v podstatě jeden stát. A právě před rokem se dohodly, že do dvou let vytvoří v podstatě konfederaci: jednotný občanský zákoník, společné daně, zahraniční obchod atd. Proč tedy Babiš náhle „zpetříčkovatěl“ a vyrazil do útoku?

Myš, která řve

Odpověď je poměrně prostá: Trapas s návštěvou zámořského protektora Mika Pompea. Babiš soudruhovi nepředal klíče od Dukovan a Temelína (ten Vystrčilův [ODS] klíč od Senátu je pouze lokajským pokleknutím, za něž si americké zbrojovky či zkrachovalý Westinghouse nic nekoupí). Dokonce mu ani nedal příslib, že poslušně odmítneme čínské 5G sítě od Huawei. Ani drahý americký břidlicový plyn se nezavázal kupovat místo levnějšího ruského z Nord Stream 2. No prostě průšvih. Mnohem méně před pár lety stačilo, aby americká ambasáda rukama prokurátorů a poněkud chorobného plukovníka Šlachty svrhla na daný pokyn premiéra Nečase. A to se jenom v Rusku zmínil, že soutěž o dostavbu naší jaderky bude poctivá. Dodnes ho tahají po soudech. Zdálo se tedy, že si Babiš dovolil dost.

Bakalovská a „veřejnoprávní“ média temně zavrčela a Babišovo PR okolí nejspíš zazmatkovalo (to Bělorusko nemohlo být z jeho hlavy, už proto, že si o politice nemyslí nic). A tak vystartoval na Lukašenka, přestože nebyla „poptávka“. Chtěl tak prostě přehlušit ticho po svém americkém maléru. To se mu do jisté míry sice (mediálně) podařilo, ale účet od Kavárny bude mastný. Nejprve spokojeně pochrochtala, a hned následovaly noty, podle kterých by měl teď hrát. Černé na bílém už nejen od Bakaly, ale třeba i v Právu:

„Premiér správně analyzoval situaci, zaujal postoj. Co dál? Šlo o gesto pro domácí trh, nebo vážně míněný krok? Vládnoucí hnutí ANO disponuje komisařkou Evou Jourovou s osobním renomé a agendou evropských hodnot, na minis terstvu zahraničí úřaduje za ČSSD prozápadní Tomáš Petříček (...) Václav Havel, k jehož odkazu se Babiš vícekrát přihlásil v intencích, jež mu vlastní minulost dovoluje, mluvil na stejné téma před třiceti lety v kongresu USA. Řekl tehdy, že Československo, jsouc po dlouhá léta čímsi satelitem, se i dlouhodobě vylhávalo ze své spoluodpovědnosti za svět. (...) Fandíme premiérovi, pokud s českými zbraněmi zahájí na evropské půdě tažení za demokracii v Bělorusku!“

Omyl. Kavárna mu nic nedá. Jen ho ještě o něco víc bude nenávidět, že ji takhle doběhl – až zase po čase obrátí. A on obrátí. To tupé gesto udělal společně s Polskem, které má těžký komplex regionální velmoci, již nikdo nebere vážně a staletou touhu „dobýt“ jednou Rusko. Proto slouží Američanům jako „užitečný idiot“. Snaží se vytvořit „Trojmoří“ – pás států oddělující Rusko od Německa – podle staré McKidnerovy strategie (Američané se dosud na nic lepšího nezmohli), což je ovšem v éře EU mrtvě narozené dítě. Potrubí Nord Stream 2 to předvádí názorně. Plyn tudy poteče i kdyby se Američané postavili na hlavu.

Karneval pokrytectví

Jediné, co se stalo, že se na polský a český pokřik dal do pohybu obvyklý „žvanivý slimejš“ unijních páprdů. Soudružka Merkelová je aktuálně i oficiálně v čele EU, proto se z Berlína po chvíli ozvalo (povšimněme si, že na rozdíl od Babiše nemluvila sama): *„Kancelářka zdůraznila, že běloruská vláda se musí vyvarovat násilí vůči mírumilovným demonstrantům, okamžitě propustit politické vězně a zahájit celonárodní dialog s opozicí a společnostmi s cílem překonat současnou krizi,“* uvedl v prohlášení mluvčí Steffen Seibert (když referoval o jejím telefonátu s prezidentem Putinem). Dál nešel, protože ruský prezident jednoznačně řekl, že se nikdo nemá co do běloruských záležitostí ze Západu míchat.

Merkelové se jistě ulevilo, protože formálně svou povinnost (být na špici šíření západní „demokracie“ všemi prostředky) splnila, ale k ničemu ji to nezavazuje. A ani nemusí nikomu vysvětlovat, proč tato slova neadresovala španělské vládě, která během voleb (referenda) v Katalánsku doslova rozmlátala voliče a z jejich představitelů na dlouhá léta učinila politické vězně. Na rozdíl od Španělska však

Bělorusko nejenže není v EU, ale ani být v ní neusiluje. A nejen proto, že ví, že i kdyby usilovalo, dopadne v lepším případě jako Ukrajina, která se nechala Západem vylákat z bezpečné citadely – a dnes je v rozvratu a sama. Především však Bělorusové nemají vůči Rusku polskou averzi. Spíš naopak.

Podobně si svou pokryteckou polívčičku musel samozřejmě přihrát i prezident Macron (ve skutečnosti německý Micron). O tom, jak zacházel s protestujícími Žlutými vestami kupodivu nepadlo ani slovo, rovněž tak nadále pomlčel o masakru v Katalánsku, ale zato teď má obrovské obavy o běloruské demonstranty, spravedlivé volby a demokracii v Bělorusku vůbec. O tu v EU se zjevně neobává. Tady to mají policejní mordýři a tajné služby pevně v rukou. Nebo si to aspoň myslí.

Drzost na kvadrát

Povzbuzen Babišem, dal se s chutí do obdobných nepředstavitelně drzých výroků na adresu cizí (na rozdíl od nás stále ještě suverénní) země také hlavní vládní představitel bruselských globalistů, již zmíněný Poche-Petríček (zkrachovalé pražské Sobotkovo křídlo ČSSD): Nejprve odmítl, že by naše země chtěla v Bělorusku organizovat demonstrace, vzápětí ale přiznal, že budeme dál platit tamní majdanistické „neziskovky“. Sorosovi buď docházejí miliardy, nebo je jednodušší vytáhnout tyhle krvavé peníze z našich daní.

Ostatně – právě tak jako v případě Ukrajiny – ani o Bělorusko západním (barevným revolucionářům nejde. Nemluvě o tom, že teď mají hlavní práci za mořem. Jediné, o co jde, je napadat nepodrobitelné Putinovo Rusko, obklíčovat dál jeho hranice, provokovat konflikt, o jehož důsledcích raději ani neuvažovat. Ani by pak už nebylo čím. Zvláště staví-li nás náš premiér v této souvislosti do jedné řady s Polskem, které bylo již Ruskem upozorněno, že v případě vyvolání konfliktu bude jedním z prvních odvetných cílů moderních ruských zbraní...

Políbil prsten

Andrej Babiš svým vystartováním vlastně znovu ukázal pouze svou slabost: bojí se Kavárny víc, než připouští. O to cennější je, že alespoň prezident Zeman zachoval mlčení, které mu pochopitelně mlátí kavárníci o hlavu. Vždyť „mlčení je zločin“, právě tak jako nepoklekání před černochoy – jak tvrdí američtí soudruzi naší Kavárny při přípravě občanské války. Strhne se hned po volbách – zvláště zvítězí-li opět Donald Trump. Proto by spíše tam měl „havloizovaný“ Babiš zaměřit svou touhu napomáhat „demokracii a lidským právům“.

Měl by proti rýsující se totalitě možná vyrazit rovnou. Vždyť obě strany již teď vyhlašují, že volby nebudou spravedlivé. Buď, že je „opět zmanipuluje“ všemocný Putin, nebo jako vždy socialistická revoluce v podání „Demokratů“. To teprve bude ukázka demokratických poměrů Západu. Poměrů, které by aktuálně chtěl Babiš ordinovat Bělorusku.

Ale k americkým prezidentským volbám Babiš určitě ani necekne. Od chvíle, kdy „poklekl a políbil prsten“ v sídle CIA v Langley (Virginie) ví, že ať bude v Bílém domě kdokoli, vždycky mu půjde o krk. S Pompeem si dovilil dost jen proto, že Trump je aktuálně „chromá kachna“ (prezident před volbami, v nichž zrovna na vítězství nevypadá).

Lukašenko je sice rovněž chromý, ale nic mu nedá, ani nevezme. Uvažuje proto výsostně účelově, jako tradičně uvažovali „Slováci v Praze,“ neblahé paměti.

Prostě Babiš.